

SZÁSZI ZOLTÁN

ennyi...

mindig a mások élete
zacskóban ing nyakkendő zokni
bontják a falat
jó így lakni
kopni

anyám szatyrában reggelim
minden van
az ennyim semmi
itt és hol az otthon
szagát sem tudom
a lifthófi macskák
tejre várva állnak
reggel
buszra megyek
bele hajnalba
rideg hideg
napi stressztől
ideg pattan
dohányszaga van a sálnak
zúgva éjszakába
egy élő költő álma
milyen lehet

kelve látom
rongyos fémgyújtó viszi postaládám
elkorhad Madách sírján Ádám

mint aki hídavatáson
hull
gyakorlom milyen múlni
arany szív tompa agy
torkomban befőtti
régi íz
csak nem fognak engem
egy szál kossuthért
lelőni
nincs vagyon
az aranyér az itt van
bankba viszem
ez az a stádium a világtól kell hitel
nincs ital
a kocsmá zár
csaposnének extra large koporsó
sör elfogyott ez volt az utolsó
pepitát vettem magukra az erdők
nők agyamba zárva
muskátli elfogy
só elfogy
keresem
egy féldeci nem árt
éppen csak megdob
kérek egy jegyet
munkába menet
kérek egy mokaét

széphangú kháriszok mondják
elperreg zsinórja minden bújócskának
fonál mit párkák sorsnak formálnak
ellógok legalább magamon
se súly se vétel
úgy edd a peracet
öröklétbe mész

